

Ikka õpime, kuid muidu

Kui Ninatark lugejani jõuab, on kooliaasta selgroog ammu murtud, käes on viimane vaheaeg enne palavalt oodatud suve, ees on ootamas kõige päikesepaistelisemad, huvitavamad ja pikemad koolipäevad. Päevad, mis panevad proovile nii õpilaste kui ka õpetajate kannatuse. Päevad, mis sunnivad neid targemaid ja vanemaid—õpetajaid siis—otsima uusi ja loodetavasti põnevamaid võimalusi tunni läbi viimiseks. Ninatark piilub, mida õpsid õpetamise kohta õpivad ehk teeme ülevaate metoodikapäevast. Lisaks on Ninatargas juttu loovtöödest, õppimisest rabas, muuseumis, basseinis, teel ujulasse, õpilasesinduses ja digimaailmas. Kool on õppimiseks, õppijateks on nii õpetajad kui ka õpilased.

Pildid: Natali Marie Ernits, Kadri Lill, Kristiina Järve

Teater Must Kast

Käes on jälle see aeg aastast, kus kaheksandate klasside õpilased kirjutavad loovtöö aruandeid, loovtööd ise on juba valmis. 8.a klassi õpilane Anel uuris loovtöös noorukese teatri Must Kast tegemisi ja tegijaid ning tema õhutusel jõudsid teatrisse etendust vaatama 8. ja 9. klasside õpilased. Armand ja Rivo korraldasid 1.-3. klassi õpilastele lõbusad võistlusmängud, mis haarasid osalejad tundideks. Nii Anel, Armand kui ka Rivo on valinud loovtööks midagi, mis neile väga korda läheb. Jagame katkeid nende töödest.

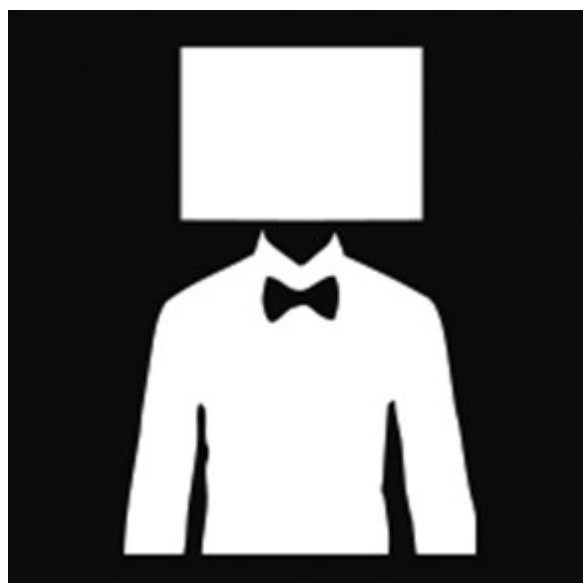
Musta Kasti loomingulise truppi moodustavad Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia (edaspidi TÜ VKA) etenduskunsti osakonna teatrikunsti eriala 10. lennu 13 vilistlast. Nende juhendaja oli Kalju Komissarov, kes juba 1. kursusel soovitas neil oma teater luua. Teatri loomisega tehti algust 2. kursusel. Keeruliseks osutus teatrile nime valimine. Aasta otsa korraldati erinevaid nimevalimis koosolekuid. Nime-de valik oli suur: Punktteater, Nurgakivi, Portaali, Tartu Lin-nateater, Ruutteater, Üksteater, Geko ja palju muud. Lõpuks mindi koos terve lennuga suvelaagrisse, kus otsustati, 13 poolthäälega, et teatri nimeks peab saama Must Kast. Idee tuli Birgit Landbergilt. Kohta, kuhu oma teater asutada, ei pida-nud nad kaua otsima. Kuna paljud trupiliikmed on pärit Tar-tust ja neil kõigil olid tihedad suhted Genialistide Klubiga, oodati neid sinna juba oma enda teatriga tagasi.

Teater Must Kast avas oma ukseid 27. märtsil 2014 Tartus Genialistide Klubis.

Must Kast on teinud palju lastelavastusi ning neile originaal-muusikat loonud. 2014.aastal andis Must Kast välja lastelau-luplaadi „Lood plaadi pealt“.

Musta Kasti seni suurim projekt on olnud „Juunituur“. „Juunituur“ sündis Birgit Landbergi ideest teha kooli lõpuks midagi suurt. „Juunituur“ oli Musta Kasti ringreis läbi näitle-jate-lavastajate kodukohtade. „Et teha midagi suurejoonelist,

mis paneks meid endid proovile ning mis oleks ühtlasi tänuavaldus meie peredele, sünnikohtadele ja publi-kule – neile, kellele praegu ei oleks ei kümnendat lendu ega Musta Kastigi.“ „Juunituur“ korraldati 2015.aasta juunikuus, vahetult enne TÜ VKA lõpuaktust. Tagasiside oli „Juunituuri“ lavastaja sõnul väga positiivne.

Millal tekkis soov minna teatrikooli õppima?

Birgit Landberg: Tegin põhikoolis kaasa lavastuses ja tekkis tunne, et minust peaks saama näitleja.

Jaanika Tammaru: Teatriarmastus tuli, kui hakkasin Tallinnas NUKU noortestuudios käima.

Kaarel Targo: Ma armusin teatrisse, kui ma läksin NUKU noortestuudiosse.

Kaija M. Kalvet: Umbes 7. klassis.

Laura Niils: 12. klassi lõpus sellest, et mulle meeldis laval tantsida.

Kristjan Lüüs: Juba lapsepõlves.

Kristo Veinberg: Keskkooli eelviimases klassis.

Lennart Peep: Keskkoolis sai näiteringis käidud ja peale kooli otsustasin.

Liina Leinberg: Mul on alati see plaan olnud. 6. klassis läksin näiteringi, veendusin selles täiesti 7. klassis.

Mihkel Kallaste: Gümnaasiumi lõpuklassides.

Märt Koik: Peale 11. klassis tehtud A.Kivirähki „Kalevipoega“.

Rauno Polman: Gümnaasiumi lõpus.

Silver Kaljula: Gümnaasiumi lõpus, kuna ma olin juba umbes 9 aastat teatriga tegelenud, tundus see loo-giline samm.

Pildil: Kaarel Targo, foto: Pamela Ebber 8.a

Kust sa lavastusteks inspiratsiooni hangid?

Birgit Landberg: Sisuinspiratsioon näiteks raamatutest, mingist visuaalsest pildist see tavaliselt algab.

Jaanika Tammaru: Tuleb tihti erinevatest asjadest, vahel isegi poolsuvalistest hetkedest, tunnetest, mõnikord ka sihtgrupist.

Kaija M. Kalvet: Kirjanduslikust materjalist, tihti ka näitlejate improvisatsioonist.

Lennart Peep: Kui teost lugedes hakkab pilt juba silme ees jooksuma siis läheb töösse.

Mille poolest erineb Must Kast enim teistest Eesti teatritest?

Kaarel Targo: Näitlejad ja lavastajad on rohkem iseenda ja oma töö peremehed.

Märt Koik: Mul on kindlus, et ma võin lavastada, kui ma tahan ja ma saan kõigilt abi küsida.

Silver Kaljula: Ma arvan, et kõige suurem erinevus on see, et meil tuleb kõike ise teha, et meil on nii palju erinevaid töövaldkondi, millega meil tegeleda tuleb.

Kas tõmmata joon praeguse ja kooliaja Musta Kastiga vahele?

Märt Koik: Mulle meeldib mõelda, et kõik, mis me 4 kooliaasta jooksul tegime, on ka Must Kast.

Rauno Polman: Ma arvan, et kõik on praegu asjalikumad kui kooli ajal.

Silver Kaljula: Nii ja naa. Aga ma ütleks, pigem et ei. Ilma selleta, mida me kooli ajal tegime, poleks me praegu Must Kast.

Mida on sulle ja Mustale Kastile juurde andnud teles/ raadios vm esinemine?

Birgit Landberg: Ma usun, et tuntust, eriti Mustale Kastile. Mulle endale head vaheldust.

Jaanika Tammaru: Üle-eestilist tuntust. Võimalusi luua kontakte.

Kaarel Targo: Positiivset tuntust. Kogemusi, uusi tutvusi.

Kristjan Lüüs: Uusi tutvusi, rohkem tööd.

Laura Niils: Kogemusi, suhtlemisoskusi, uusi mõtteid, tuntust.

Mihkel Kallaste: Kõlapinda, uusi kogemusi.

Rauno Polman: Vaheldust, mulle palju uusi kogemusi kindlasti.

Silver Kaljula: Publikut. Aitab mul ennast ja teatrit rohkem teadvustada.

Anel Neumann, 8.a klass

Käisin teatris...

Teatri Must Kast lavastust "5 grammi sisemist rahu" esitati Genialistide Klubi *black box*'is. Tegemist on monolavastusega (minu esimene), mille peaosas Silver Kaljula. Näitleja nimi polnud mulle varem kusagilt kõrva kostnud ning ega etenduse tutvustuski paljuütlev polnud. Püüdsid mitte skeptiline olla, kuid paratamatult olin, sest mõtlesin, et see teema ei puutu minusse, ma pole selline, kes narkootikumide küüsi satuks või neid isegi prooviks. Läksin etendusele pigem huvist toimumispaiga suhtes, selleks, et silmaringi arendada. Aga oi kui suure üllatuse osaliseks ma sain. Etendus oli emotsioonirohke, kaasahaarav ja üleüldse fantastiline. Minu mõnevõrra mitte nii hea eelhäälestus aitas kindlasti üllatusmomendi tekkimisele kaasa. Isegi etenduse ajal polnud võimalik järgmist stseeni ette arvata ning ehmatavaid kohti jagus kuhjaga. Kõik etenduses sulas kuidagi kokku, näitleja oligi etendus: töö oli ettevalmistatud, professionaalne ja ilmekas.

Pärast etendust toimus pooletunnine vestlusring narkomaailma teemadel. Psühholoog, peaosatäitja ja korraldaja harutasid etenduses nähtu lahti ja vastasid vaatajate küsimustele.

Karoli Kapp, 9.a klass

Õpime sportides

Akros FitMix

Meie valisime oma loovtööks ürituse korraldamise. Valisime teemaks akrobaatika, kuna me mõlemad tegeleme sellega ja tundus huvitav sellest loovtöö teha.

Akros FitMix toimus 22. veebruaril ja oli mõeldud 1.-3. klassi õpilastele. Tegime sellise ürituse, kuna samasuguseid üritusi koolis ei toimu ja tahtsime, et lastel oleks võimalik ning huvitav omavahel võistelda erinevatel osavust, kiirust, jõudu ja tasakaalu nõudvatel aladel. Osalejaid oli kokku 86, neist poisse oli 48 ja tüdrukuid 38. Tutvustasime üle spordialad ja nende reeglid ning jagasime lapsed rühmadesse. Iga õpilane sai aladelt käimise järjekorra ise valida ning igal alal oli vähemalt kaks katset.

Meil oli kokku 5 spordiala:

Takistusraja läbimisel tuli läbida rada võimalikult kiiresti ja ökonoomselt.

Joonejooksus tuli teise joone tagant tuua ükshaaval kolm palli ning asetada need torbikule.

Hüppenööriaga hüppamises tuli 30 sekundi jooksul hüpata nii palju kordi, kui suudad.

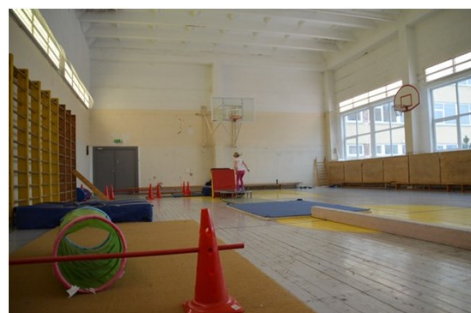
Kangil rippumises tuli võimalikult kaua rippuda.

Hoota kolmikhüppes tuli kolme hüppega

hüpata võimalikult kaugemale.

Õnneks oli meie loovtöö juhendajaks Heigo Klaos, kes tõi meile käepaelad, sussikotid ja vajalikud vahendid, et spordialad üles panna. Kõik osalejad said diplomi, šokolaadimedali ning käepaela. Parimatel lasime valida endale sussikoti.

Loodame, et kõigile meeldis, sest meile korraldajatena küll meeldis ja meie arvates võiks üritus traditsiooniks saada. Aitäh kõikidele osalejatele ja abilistele!

Armand Songisepp ja Rivo Songisepp, 8.a klass

Fotod: Natali Marie Ernits

Rabav raba

Meie õppekäik viis seekord Meenikunnosse Nohipalu küla juurde. Seal pidavat elama palju loomi ja kasvatama pikimad puud Eestis. Kõigepealt viidi meid Ilumetsa loodusmajja, kus kohtusime jahimees Üloga, kes rääkis meile erinevatest jahistiilidest ja jahimeheks saamisest. Tutvusime ka loomanahkade ja koljudega ning proovisime arvata, kellega on tegu. Peale seda istusime tagasi bussi ja sõitsime järve äärde koprapesa vaatama. See oli väga võimas, aga Ülo jutu järgi tegelikult üsna tagasihoidlik. Ning siis seadsime sammud metsa poole, kus tutvusime vana lasketiiruga. Peale lühikest kõndimist paluti meil otsida metsloomade maha jäetud jälgi. Nägime põdra tegutsemise jälgi ning ka metssea mullivanni. Natuke maad edasi mägralinnaku ligidal nägime, kuidas orav meie peade kohal oksalt oksale hüppas ja natuke aega hiljem leidis Ketlin luu, mis Ülo sõnul oli ilmselt metssea oma, aga ta mainis ka, et selles ei saa kindel olla. Ja meie käik lõppes mägralinnakus, mis oli äärest ääreni suuremaid ja väiksemaid tunnelid täis. Jõudnud tagasi metsamaja juurde, pakuti meile teed ja sõime koolist kaasa antud võileibu. Ilmaga meil vedas: väheke tibutas, aga muidu oli mõnus.

Avastasime Loodusmuuseumi

Meie külastasime taas avatud Tartu Ülikooli Loodusmuuseumi ehk teisisõnu zooloogiamuuseumit. Meid juhendas giid Liis, kes tunti ära „Rakett 69“ saatet. Liis rääkis meile meteoriiditükkidest, kivimitest, kivistest ja kristallidest. Saime uusi ja huvitavaid teadmisi, mida meil seitsmendas klassis vaja läheb. Kellele huvi pakkus, sai uudistada erinevaid koljusid.

Kõigi lemmikosakonnaks oli muidugi elusloomade ja topiste osakond. Seal tunti ära vanad lemmikud, nt jääkaru ja piison ning paljud teised. Imetusväärne oli liblikate kogu, mis pani silmi pimestama; õdvastas rotikuningate pesakond. Loodusmuuseumis olid erinevad linnud, kelleks olid öökullid, kotkad ja paljud teised. Elusloomadest kohtasime surmavalt mürgist konna, kes oli hoolimata sellest väga armas, kilpkonna, püütonit ja veel erinevaid tegelasi.

Marleen Rohtmets, 6.b klass

Foto: Kristel Kruuse

Õpime esindades

Eesti Õpilasesinduste Liidu üldkoosolekul

Osalesin 2015. aasta novembris Eesti Õpilasesinduste Liidu XXXIII üldkoosolekul Paide Ühisgümnaasiumis, kuhu oli kogunenud ligi 200 Eesti üld-, kutse- ja erihariduskoolide õpilasesindajat. Üldkoosolek on Eesti Õpilasesinduste Liidu kõrgeim otsustusorgan, mis kutsutakse korraliselt kokku kaks korda aastas.

Üritus kestis kolm päeva, selle aja jooksul arutasime ajakohaseid ja tähtsaid teemasid, vaatasime üle liidu 2016. aasta eelarve, muutsime põhikirja. Peale koosoleku ametlikku poolt toimused seal ka meelelahutuslikud programmid, erinevad tutvumismängud, huvitavad õpitoad ja veel palju muud. Ürituse korraldajad ja osalejad olid väga toredad, kokkuhoidvad ja ühtekuuluvustunne oli kerge tekkima. Kogu see üritus oli väga hea uute mõtete kogumiseks, et meie kooli õpilasesindust paremaks ning selle tegevust tõhusamaks muuta. Soovin osaleda ka kevadisel üldkoosolekul.

Mary-Liis Mustonen, 8.b klass

Foto: Eesti Õpilasesinduse Liit

Õppisime õpilasesinduste laagris

Käisime 2-päevasel põhikoolide õpilasesinduste laagris Tartu Hansa Koolis. Meie koolist osalesid Kirke Piiskoppel, Mary-Liis Mustonen, Janeli-Sandra Sirkel ja Elisabeth Brauer. Laagris tutvusime teiste koolide õpilasesinduste liikmetega, kuulasime erinevaid loenguid ja osalesime õpitubades.

Omari Loid Tartu Noortevolikogust rääkis teemal „Hästi toimiv õpilasesindus“ ja pani meid mõtlema oma esinduse tegevuse peale. Kuulsime, kuidas tegutsevad teiste koolide õpilasesindused ja milline on nende koolielu. Saime oma mõtetele kinnitust, et loome ka oma kooli murekasti, kuhu õpilased saavad panna oma probleeme ja ettepanekuid.

Mängisime laagris lõbusaid seltskonnamänge, mida tahame läbi viia ka oma koolis. Varem oleme korraldanud I kooliastmele joonistusvahetunde ja arvame, et mänguvahetunnid oleks hea idee. Esimese päeva õhtul oli preemiaks töökale pärastlõunale ka hea komöödiafilm. Järgmine päev jätkus koolitusega. Tartu ülikooli ettevõtlus- ja innovatsioonikeskuse juhataja Andres Kuusik rääkis ürituste korraldamisest, idee arendamisest ja ürituste reklaamimisest. Laagri lõppedes valiti välja kool, kes korraldab järgmise õpilasesinduse laagri. Loosi tahtel sai korraldajaks Tartu Karlova Kool. Meile meeldis ja oli lahe! Laagrist saime uusi sõpru, teadmisi ja kogemusi.

Janeli-Sandra Sirkel, Elisabeth Brauer, 9.b klass ja Kirke Piiskoppel, 8.a klass

Veeriku kooli õpilasesindus ja huvijuht
Kadri Lill.

Foto: Mati Luht

„Mull-mull-mull-mull, väiksed kalad...“

Iga õpilane, kes Veeriku koolis 2. klassi läbinud, on teinud oma esimesed (või teised või kolmandad) katsetused vees. Nimelt kuulub seal omandatavate oskuste hulka ka ujumisoskus. Oleme õnnelikus olukorras, sest Arena ujula asub koolile päris lähedal. 2.a klassi õpilased jagasid ujumistundide muljeid kodulehtedel. NB! Peaaegu muutmata kujul!

Kert:

Arenas on tore ujuda. Alati, kui me riietume, on kõva lärm. Minu arust on Arenas ujumisprillidega kergem sukelduda, sest siis ei lähe vesi silma. Eile lasti suurde basseini umbes 5 cm vett juurde. Treener õpetab meile huvitavaid harjutusi. Kui me ära oleme ujunud, siis lähme sõpradega alati sauna. Vahepeal, kui järsku liiga palju leili viskame, tuleb meil natuke nahka maha. Kui me koju hakkame minema, siis on tavaliselt soe.

Gregor:

Tere!

Meie treener on Jaana. Ta on väga tore ja õpetlik. Esimene tund oli lahe ja äge. Minek Arenasse. Sinna oli tore, hea ja naljakas minna. Ma kukkusin kohe maha, aga Uku ja Albert aitasid mind püsti. Muidugi oli väga tähtis ka pesemine ja pesemisel sai väga palju nalja. Ma olin õppinud väga häid trikke. Mulle meeldis väga esimene tund.

Marten:

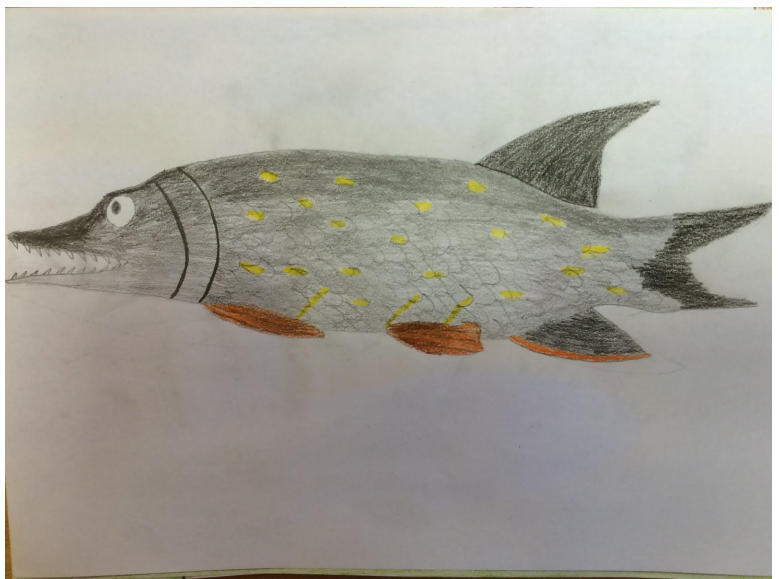
Kui me ujuma lähme, on alati lumi maas ja ma räägin Kerdiga juttu. Arenasse jõudes lähme riietuma, pesema ja siis lõpuks ujuma. Mulle meeldib ujuda, alguses ujusime titade basseinis ja nüüd lõpuks oleme suures basseinis. Me õpime ilma abivahenditeta ujuma. Siis hüppame me pukist ja kui ujutud, lähme poistega sauna. Kui saunas käidud, lähme pesema. Peale ujumist on mul alati silmad väsinud. Ujumine on lahe.

Elise:

Arena on tore ujumiskoht. Me läheme ujuma koos klassiga. Klassiga on tore Arenasse minna, me mõnikord jutustame ka. Ilm on mõnikord ilus ja mõni teine kord kole. Kui Arenasse jõuame, siis võtame välisriided ära ja ootame ujumisõpetajat. Ta ütleb, kui peame ujumisriided selga panema. Kui ujumisriided on seljas, siis läheme suurde basseini. Basseinis me ujume punnidega.

Kärt:

Mina ja mu klassikaaslased käime ujumistrennis. Tunnid toimuvad kaks korda nädalas. Meie treeneri nimi on Jaana. Ta on väga tore. Meie ujumistrennid toimuvad Arenas. Mulle meeldib kõige rohkem ujumistunnis vaba aeg, sest siis saab ujuda ja mängida. Ujumistunnis me õpime praegu seliliujumist ja hüppeid vette. Kui ujumistrenn on lõppenud, siis me peseme end ja paneme riidesse. Õpetajad toovad meid kooli juurde tagasi. Mulle meeldib väga ujumas käia. Tahan jääda ka pärast kohustuslikku ujumist seal trennis käima.

Pilt: Kevin-Richard Jõgi, 5.a klass

Kaire Sumbergi loodusblogist kairekas.blogspot.com

Kuidas me õpime?

Veeriku koolikultuuri üks põhiväärtusi on meeskonnatöö. Oleme mõistnud, et koos tegutsedes ja oskusi jagades on töö tulemuslikum. Eelistame meeskonnakoolitusi, külastame üksteise tunde ja analüüsime seal nähtut.

Metoodikapäeva traditsioon ulatub aastasse 2010. See on parimate praktikate jagamise päev: esinejatele direktsioonipoolne tunnustus, kuulajatele huvi tekitamise ja koostöövõimalusi ärgitav üritus.

See õppeaasta on olnud meile eriline. Prioriteediks kuulutatud digipädevuste arendamine on pakkunud uusi väljakutseid: digimeeskonna eestvedamisel laiendasime piire, julgesime unistada ja õppisime tohutult palju. Pingutusi kroonis edu riiklikul konkursil. Täna on huvi meie tegemiste vastu rõõmustavalt suur. See innustab jätkama.

Põnevusega ootame, kuidas realiseerub meie meeskonna uute/noorte kolleegide julgus ja valmisolek toimetada töötubades, kus pole justkui otsest seost ainega. Ainekesksuselt üldpädevustele liikumine on aga meile kõigile tänase päeva olulisim ülesanne.

Toredat koosõppimise päeva!

Carmen Luts, õppealajuhataja

„Digi-, keha- ja/või meelepööre“ tutvustus

Vaikuseminutid—õpilaste tähelepanu ja enesekohaste oskuste arendamise metoodika

Lii Kaudne, MHG sotsiaalpedagoog

MTÜ Vaikuseminutid kodulehel on mõttetera, millest iga koolis töötav inimene võiks juhinduda: „*Lihtsad keskendumis- ja lõdvestusharjutused muudavad laste elu rõõmsamaks. Neid saab teha igaiks.*“

Vaikuseminutite kohta lähemalt: <http://vaikuseminutid.ee/>, Lii tegemiste kohta:

<http://vaikuseminutid.ee/meeskond/lii-kaudne/>

Lõiminguprojektid—innustav innovaatiline õppimine—koostöörõõm!

Helen Bunder, kunsti- ja käsitöö praktikant, TÜ üliõpilane

Olen Veeriku kooli vilistlane ning hetkel õpin Tartu Ülikoolis kunsti, käsitöö ja kodunduse õpetajaks. Õppisin ka Tartu Kunstikoolis kujundusgraafika erialal ning TÜ-s maalikunsti. Kunst on kui aken maailma uurimiseks ja avastamiseks. Usun, et kunstiõpetus pakub palju võimalusi teistes ainetes õpitava käsitlemiseks ja lõiminguülesannete koostamiseks. Ettekandes tutvustan praktika käigus ja magistritöö raames valminud kolme projektülesannet, mis põhinevad ainetevahelisel lõimingul. Bioloogia tõi kunstitundi loote arenguetappidega tutvumise ning õpilased voolisid savist uue liigi arenguloo. Geograafias uurisid õpilased Eesti linnasid ja kunstis tutvusid täpsemalt nende linnade põnevamate hoonetega. Kunst ja kirjandus lõimusi läbi luule—Friedrich Schilleri ballaad „Kinnas“ sai video-nukuteatri vormis visualiseeritud.

Professionaalse õpikogukonna kaudu pingutust nõudvate ülesanneteni

Natalia Zinakova, vene keele õpetaja

Ma olen vene keele õpetaja teist aastat. Kõige põnevam on alati õppetund. Õppetund on sündmus. 45-minutiline õppetund annab kogemusi ja elamusi mõlemale poolele: andjale ja saajale. Ettekandes keskendun pingutust nõudvate ülesannete (PNÜ) rollile, sellele, kuidas PNÜd aitavad korrastada õppeaastat. PNÜ on ühest küljest katsetus õpilastele ja teisest küljest annab see tagasisidet õpilasele tema tasemest. PNÜ tulemused teatavad õpetajale õpilaste heaolust.

Fotod: erakogud

Muutunud õpikäsitlus, õpilaste digitaalsed õpilood

Karin Tõevere, klassiõpetaja
Signe Varendi, inglise keele õpetaja
Viieaastase töökogemusega oleme jõudnud veendumusele, et tänapäeva laps vajab teistmoodi lähenemist ja õppimisviisi. Oma töös püüame võimalikult palju rakendada õppimist toetavat hindamist. Oleme veendunud, et lõimingud erinevate õppeainete vahel aitavad luua teemade vahel vajalikke seoseid. Peame tähtsaks õpilase digitaalset kirjaoskust, otsime pidevalt uusi võimalusi selle arendamiseks. Töötoas leiame ideid põnevateks lõiminguprojektideks. Planeerime digipädevusi arendavaid õppeprotsesse, mida saab oma töös realselt praktiseerida.

J. Verne'i projekt. Ainetevaheline lõiming

Foto: Kristiina Järve

Liikumisminutid. Praktilised näited

Gert Voomets, kehalise kasvatuse õpetaja
Minu õpetamis põhimõte on see, et õpilane keskendub oma sooritusele ja selle arendamisele, mitte ei võrdle ennast teistega. Igal õpilasel on omad eesmärgid, mille poole püüelda. Tutvustan lühidalt liikumisminutite põhimõtet ja kasutusvaldkondi. Ettekande koostamisel toetun Tartu Ülikooli liikumislabori materjalidele ja näidetele ning omalt poolt lisan juurde praktilisi näiteid ja tegevusi, mida võimalik kasutada.

Lisaks saavad metoodikapäeval sõna ja teoga kolleege juhendada teisedki õpetajad:

Qomo-tahvli kasutamine, puidust tarbeeseme valmistamine

Meelis Sulg, haridustehnoloog, tehnoloogiaõpetaja

Vene toidud

Aljona Maalmann, vene keele õpetaja

Õpetaja hääl. Õige hingamine ja diktsioon

Eve Liivamägi, inglise keele õpetaja

Draamavõtete kasutamine õppetunnis

Liis Leilop, inglise keele õpetaja

Foto: Ardo Kaljuvee

Priit Pensa ja Kaire Sumberg, geograafia-õpetajad; Reet Tallo, kunsti- ja käsitöö-õpetaja; Kristel Kruuse, emakeeleõpetaja
Lõiminguprojektid—innustav innovaatiline õppimine—koostöördõm!

Teose peatükkidest kokkuvõtte tegemine oma ajaveebis (weebly.com), digitaalse kaardi koostamine (My Maps, ArcGIS) ning illustatsioonide joonistamine ja töötlemine (MyPaint).

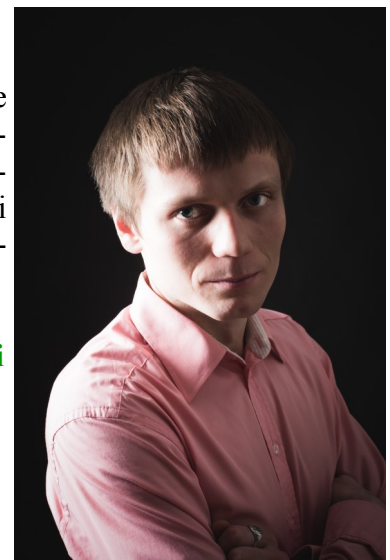

Foto: Allar Mehik

Di-di-digipööre!!!

Tartu Veeriku Kool kuulutati 1. detsembril 2015. aastal konkursi Samsung Digipööre võitjaks. Koolielu on aasta jooksul kindlasti rikkamaks saanud ja seda mitte ainult lisandunud/ lisanduvate tahvelarvutite näol. Suurem võit on tulnud läbi selle, et digitaalsete vahendite kasutamine on aidanud õppetööd põnevamaks muuta. Need on sundinud õpetajaid uurima, katsetama, mõnikord ebaõnnestuma, aga pole lasknud käega lüüa. Tulebki katsetada, et kõigil õpilastel oleks enam-vähem võrdsed võimalused ja oskused digivahendite kasutamiseks. Digipöörajad alustasid projekti alguses veebipäeviku täitmist ning kuigi projekt sai piduliku punkti just teise trimestri esimesel päeval, on Digiveeriku koduleht pidevas täienemises. Seda ikka selleks, et jätta digitaalne jälg sellest, mida juurde ollakse 1) avastanud, 2) õppinud, 3) õpetanud. Nii nagu õpilased koguvad õpilugusid kodulehtedele, koguvad õpetajad õpetamislugusid. Avastamisrõõmu võiks jagada nii õpilastele kui ka õpetajatele, lähemalt QR-koodi all.

Kes pikka juttu lugeda ei viitsi, võivad jõudu proovida järgmiste rakenduste/programmidega töötamisel. NB! Mõeldud nii õpetajatele kui ka õpilastele!

storybird.com
storyboard.com
quizizz.com
kae.edu.ee
slideshare.net
kahoot.it
padlet.com
google docs
answer garden.ch
learningapps.org
quiver vision.com

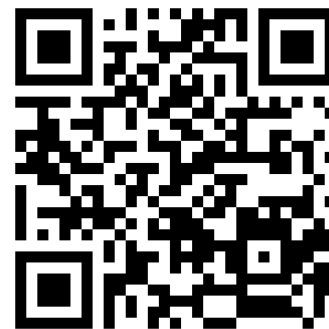

Foto: Ardo Kaljuvee

Digipöördede võidukas toimikond.

